

Qui pot fer ombra a la majoria de CiU?

Amb la majoria absoluta CiU ha governat amb mar tranquil·la en els últims quatre anys, i aspira a revalidar-la. El PSC, amb divisions internes, no sembla que a priori li pugui fer gaire ombra

Els candidats, davant l'Ajuntament de Lloret. D'esquerra a dreta, Pedro Antonio Lacoma, Marc Fuertes, Joan Bernat, Jordi Orobitg, Antoni Garcia, Enric Martínez, Romà Codina, Joaquim Teixidor i Judith Ramírez. Foto: LLUÍS SERRAT.

CiU va recuperar l'alcaldia de Lloret de Mar en les municipals del 2003, després de dotze anys de govern socialista i amb Xavier Crespo com a cara més visible del canvi. Els resultats del 2003 ja van ser bons, però el 2007 encara es van superar, aconseguint la majoria absoluta i amb aquesta fita, els millors resultats de CiU a la història de la ciutat. Amb aquests precedents, és evident que l'optimisme s'ha de palpar en l'equip de CiU, que ha canviat recentment de timoner. Si fins ara era Xavier Crespo, el successor és Romà Codina. D'ell diu tothom que és tan bona persona. I no ho diuen en cap sentit negatiu, sinó perquè es veu com un entrebanc lluitar contra un candidat que, d'entrada, té una imatge neta com una patena (o això sembla), i que és amable en el tracte amb la

gent, tant dins com fora l'Ajuntament.

En els últims anys, Lloret de Mar s'ha modernitzat molt. S'ha lluitat per esborrar l'estigma de turisme de borratxera que pesa sobre la ciutat per anar cap al turisme familiar i esportiu. Amb tot, el turisme de sol i platja i el sector de l'oci nocturn, tot i que no sempre vistos amb bons ulls, continuen sent un recurs important a la població.

Entrar a casa per la cuina Xavier Crespo va dir quan va entrar en política local que com a màxim, hi seria durant vuit anys. Fins a quin punt tot l'enrenou del seu càrrec a interior –que no va ser– va acabar influint en la seva decisió de no continuar, segurament, no se sabrà mai, però en tot cas pot dir que ha complert la seva paraula. Com a últims projectes, Crespo deixa la piscina coberta en obres –una vella reivindicació– i un altre de més polèmic: el de l'anomenada pacificació del trànsit al passeig, que va representar eliminar un sentit de circulació. Amb el canvi, els cotxes que entren a Lloret i volen accedir al passeig no ho poden fer des de l'avinguda Just Marlès, on hi ha els bars de nit i els de menjar ràpid, sinó que ho han de fer per l'avinguda Pau Casals. Crespo argumentava així, en part, aquest canvi: “Quan ensenyes casa teva, no fas passar els convidats per la cuina”. Es tracta, doncs, d'evitar les parts més desendregades de la casa. Però l'assignatura queda pendent: hi ha una part de la casa encara per netejar i endreçar.

En tot cas, i reprenent el tema del passeig, que ha estat criticat per tots els grups de l'oposició, Romà Codina ja va deixar clar en la seva presentació com a cap de llista que, si a l'estiu es veu que no funciona i hi ha queixes, es tornarà a la situació anterior.

L'opacitat amb què es tracten els temes sempre obre les portes a les especulacions, i mai no solen ser bones. És el que va succeir amb el tema de Can Juncadella, que des de sempre havia estat envoltat d'un aire de misteri. L'oposició no ha deixat de criticar un tracte de favor als veïns rics del Kazakhstan, i des de SOS Lloret s'han fet un tip de denunciar il·legalitats, però no sembla que el cas inquieti gaire els ciutadans de Lloret en general. Malgrat tot, aquesta opacitat i la manera com s'han portat molts temes han servit a l'oposició per acusar l'equip

de govern d'actuar com si a l'Ajuntament governessin una colla d'amics que no necessiten escoltar ningú. El PSC, un rival dividit. Amb tot, molt haurien de canviar les coses perquè CiU no tornés a governar. El PSC, que havia governat des del 1979 fins al 2003, no viu el seu millor moment per plantar cara a l'equip de Codina. El matx ja es presenta desigual, en part perquè l'equip socialista té divisions internes que encara no ha acabat de resoldre, i tot i les bones intencions i les ganes de treballar de Joan Bernat i el seu equip, res no fa pensar que hi hagi un vot massiu pel PSC que de fet, a nivell global tampoc no passa per una bona etapa.

També hi ha hagut tensions al Partit Popular, que sembla que s'ha tret de sobre Santiago Ontañón, un dels seus històrics, en una aposta per cares noves. El partit confia en el nou candidat, Enric Martínez, per millorar els resultats de Lloret, una població on el màxim que ha arribat a tenir són tres regidors. Orobítg, combatent nou. Un altre partit que confia a millorar resultats i guanyar algun regidor més és ERC. Fa mesos que va preparar aquestes eleccions quan l'aleshores regidor del grup, Eduard Coloma, va cedir el seu lloc a l'Ajuntament perquè l'ocupés Jordi Orobítg. Si els plens en general sempre havien tingut un to més aviat plàcid, amb una oposició no gaire combatent, amb Jordi Orobítg les sessions plenàries van començar a guanyar en intensitat. El nou candidat d'ERC a l'alcaldia va avisar en la presentació de la seva llista que no es conformen amb l'oposició. Es tractava d'una invitació a pactar? En tot cas, té el repte de millorar els resultats a Lloret, on tradicionalment sempre han tingut un regidor. Aquest cop, però, el vot independentista es veurà dividit amb l'aparició al panorama de Solidaritat, la llista que encapçala l'única dona que es presenta com a candidata a Lloret en aquestes eleccions: Judith Ramírez. També confia a millorar resultats Antoni Garcia, que repeteix com a cap de llista d'ICV.

El Grup Independent de Lloret (GRILL) i el Moviment Independent de Lloret de Mar (MILLOR) repeteixen per segon cop, amb la diferència que el primer, encapçalat per Joaquim Teixidor, va aconseguir representació (un regidor) i Marc Fuertes (MILLOR) en va quedar fora. Si l'estil agressiu de Fuertes, practicat sobretot a través dels butlletins incendiàries de Lloretopina li farà guanyar gaires adeptes, ara mateix és una incògnita. Fuertes s'ha fet un tip de denunciar el despotisme de CiU, i fins i tot que l'han amenaçat de mort. Els seus relats de vegades han sonat a pel·lícula de gàngsters, però ell en defensa la veracitat.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/404694-qui-pot-fer-ombra-a-la-majoria-de-ciu.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mexPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss